

Lovtidende A

2018

Udgivet den 22. november 2018

21. november 2018.

Nr. 1291.

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst og tilhørende protokol mellem Danmark og Armenien

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Bestemmelserne i overenskomst og tilhørende protokol af 14. marts 2018 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Armenien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomst- og formueskatter, jf. bilag 1, gælder her i landet.

§ 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Christiansborg Slot, den 21. november 2018

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Karsten Lauritzen

Bilag 1**OVERENSKOMST****mellem****Kongeriget Danmark og Republikken Armenien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter**

Kongeriget Danmark og Republikken Armenien, der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter, er blevet enige om følgende:

Artikel 1**Personer omfattet af overenskomsten**

Denne overenskomst finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2**Skatter omfattet af overenskomsten**

1. Denne overenskomst finder anvendelse på skatter på indkomst og formue, der pålignes på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvordan de opkræves.

2. Som skatter af indkomst og formue anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten eller formuen eller dele af indkomsten eller formuen, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig eller fast ejendom, skatter på det samlede beløb af gager eller lønninger udbetalt af foretagender, såvel som skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, er:

a) i Danmark:

- (i) indkomstskatten til staten,
- (ii) den kommunale indkomstskat,

b) i Armenien:

- (i) skatten på fortjeneste (the profit tax),
- (ii) indkomstskatten (the income tax),
- (iii) ejendomsskatten (the property tax).

4. Overenskomsten finder også anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter, jf. stykke 3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den betydning, der er angivet nedenfor:

- a) Udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Armenien, alt efter sammenhængen.
- b) Udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området. Udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland.
- c) Udtrykket »Armenien« betyder Republikken Armenien og betyder i geografisk henseende det territorium, herunder landområder, farvandsområder, undergrund og luftrum, hvor Republikken Armenien udøver suverænitetsrettigheder og jurisdiktion i overensstemmelse med national lovgivning og international ret.
- e) Udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person.
- f) Udtrykket »foretagende« anvendes om enhver form for erhvervsudøvelse.
- g) Udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat.
- h) Udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat.
- i) Udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - i. i Danmark: skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder,
 - ii. i Armenien: finansministeren eller formanden for udvalget for statens indtægter tilknyttet Republikken Armeniens regering eller disses befuldmægtigede stedfortræder.
- j) Udtrykket »statsborger« betyder, i relation til en kontraherende stat:
 - i. enhver fysisk person, der har indfødsret i den pågældende kontraherende stat;
 - ii. enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver sammenslutning, der består i kraft af den gældende lovgivning i den pågældende kontraherende stat.
- k) Udtrykket »erhvervsvirksomhed« indbefatter udøvelse af frit erhverv og af anden virksomhed af selvstændig karakter.
- l) Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelsesmæssig eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til enhver tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret heri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på det tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, idet enhver betydning i denne stats skattelove skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i denne stats andre love.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, selskabsregistrering, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat eller af formue i denne stat.

2. En pensionskasse eller anden lignende institution, som udbyder pensionsordninger, som fysiske personer kan tilslutte sig for at sikre sig pensionsydelse, og som er etableret og skattemæssigt godkendt i overensstemmelse med lovgivningen i en kontraherende stat, skal ved anvendelsen af denne overenskomst anses for at være hjemmehørende i denne kontraherende stat.

3. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

- a) Han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser).
- b) Hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold.
- c) Hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger.
- d) Hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

4. Hvis en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder ved gensidig aftale søge at afgøre spørgsmålet om anvendelsen af overenskomsten for den pågældende. I fravær af en sådan aftale kan den pågældende person ikke påberåbe sig nogen lempelse eller skattefritagelse efter overenskomsten.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes erhvervsvirksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter især:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes,
- b) en filial,
- c) et kontor,
- d) en fabrik,
- e) et værksted, og
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs-, monterings- eller samlearbejde eller dertil knyttet tilsynsvirksomhed udgør kun et fast driftssted, hvis arbejdet varer mere end ni måneder.

4. En installation, en borerig eller et skib, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster, anses for at udgøre et fast driftssted, men kun hvis virksomheden varer ved i mere end ni måneder. Virksomhed, der udøves af et foretagende, som er forbundet med et andet foretagende, anses for udøvet af det foretagende, som det er forbundet med, hvis den pågældende virksomhed:

- a) i det væsentlige er den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende, og
- b) er beskæftiget med det samme projekt eller den samme operation,

medmindre de pågældende aktiviteter udøves samtidig. Ved anvendelsen af dette stykke anses foretagender for at være forbundne, når de samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen over eller kapitalen i foretagenderne.

5. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel anses udtrykket »fast driftssted« for ikke at omfatte:

- a) Anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet.
- b) Opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering.
- c) Opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende.
- d) Opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet.
- e) Opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller afhjælpende karakter for foretagendet.
- f) Opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver kombination af de aktiviteter, der er nævnt i litra a) til e), forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller afhjælpende karakter.

6. Hvis en person, som ikke er en sådan uafhængig repræsentant som omhandlet i stykke 7, handler på et foretagendes vegne, og denne person i en kontraherende stat har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, anses dette foretagende uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 5, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

7. Et foretagende anses ikke for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

8. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kontrollerer eller kontrolleres af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), medfører ikke i sig selv, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver af fast ejendom (herunder indkomst fra land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« har samme betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket omfatter i alle tilfælde tilhører til fast ejendom, besætning og udstyr, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineforekomster, kilder og andre naturforekomster, herunder olie, gas og stenbrud. Skibe og fly anses ikke for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Hvis et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, skal der, medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste fradrages omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, hvad enten omkostningerne er afholdt i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige

afdelinger, kan intet i stykke 2 forhindre denne kontraherende stat i at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den valgte fordelingsmetode skal dog være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste kan henføres til et fast driftssted, blot fordi dette driftssted har foretaget indkøb af varer til foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter den samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. Hvis fortjeneste omfatter indkomst, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, berøres bestemmelserne i disse artikler ikke af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

International trafik

1. Fortjeneste erhvervet ved drift af skibe eller fly i international trafik af et foretagende, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat.

2. Ved anvendelsen af denne artikel skal fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik omfatte:

- a) fortjeneste ved udleje af skibe eller fly med besætning (»time« eller »voyage«), når sådanne skibe eller fly anvendes i international trafik,
- b) fortjeneste ved udleje af skibe eller fly uden besætning (»bareboat«), hvis udlejningen har nær tilknytning til driften af skibe eller fly i international trafik, og
- c) fortjeneste fra brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhangere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer, hvis brugen, rådighedsstillelsen eller udlejningen har nær tilknytning til driften af skibe eller fly i international trafik.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder også anvendelse på den andel af fortjeneste, som et foretagende, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. Hvis

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat, og der i nogle af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde

2. Hvis en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne stat medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet dér af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab, som direkte ejer mindst 50 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet, og har investeret mere end to millioner Euro, eller tilsvarende i dansk eller armensk valuta, i kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet.
- b) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er den anden kontraherende stat eller denne stats centralbank eller nogen offentlig myndighed eller anden offentlig institution (herunder en finansiell institution), som ejes af regeringen i denne anden stat.
- c) 5 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab, som direkte ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet, og har investeret mere end 100.000 Euro, eller tilsvarende i dansk eller armensk valuta, i kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet.
- d) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelse af disse begrænsninger. Dette stykke berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« som anvendt i denne artikel betyder indkomst af aktier, »jouissance«-aktier eller »jouissance«-rettigheder, mineaktier, stifterandele eller andre rettigheder, som ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst fra aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Hvis et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse

med et fast driftssted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:
 - a) 0 pct. af renternes bruttobeløb, hvis renterne betales til en kontraherende stat eller en dertil hørende lokal myndighed, herunder denne stats centralbank, eller enhver institution, offentlig myndighed eller fond, som ejes af regeringen i en kontraherende stat.
 - b) 5 pct. af renternes bruttobeløb, hvis renterne betales af enhver form for lån, som er ydet af et bankforetagende.
 - c) 10 pct. af renternes bruttobeløb i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelse af denne begrænsning.

3. Udtrykket »renter« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser, og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg anses ikke for renter i relation til denne artikel.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Renter anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renterne er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler et sådant fast driftssted, anses sådanne renter dog for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

6. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne set i forhold til den gældsfordring, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige:

- a) 5 pct. af bruttobeløbet for så vidt angår de betalinger, der er henvist til i stykke 3, litra a) og b).
- b) 10 pct. af bruttobeløbet for så vidt angår de betalinger, der er henvist til i stykke 3, litra c).

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelse af dette stykke.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag

- a) for anvendelsen af, eller retten til at anvende enhver form for computer-software, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, eller tegning,
- b) for anvendelsen af, eller retten til at anvende enhver hemmelig formel eller proces, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer (know-how),
- c) for anvendelsen af, eller retten til at anvende enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og film eller bånd beregnet på udsendelse i radio eller fjernsyn.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Royalties anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet blev stiftet, og sådanne royalties påhviler et sådant fast driftssted, skal sådanne royalties dog anses for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

6. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet set i forhold til den anvendelse, rettighed, oplysning eller tjenesteydelse, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes af denne anden stat.
2. Fortjeneste som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), kan beskattes i denne anden stat.
3. Fortjeneste som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af skibe eller fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som hører til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i denne stat.
4. Fortjeneste som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af containere (herunder anhängere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.
5. Fortjeneste som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier, hvis værdi for mere end 50 procents vedkommende direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
6. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end dem, der er nævnt i stykke 1, 2, 3, 4 og 5, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.
7. Hvis foretagender fra forskellige lande er blevet enige om at drive skibe eller fly i international trafik gennem et forretningskonsortium, finder bestemmelserne i stykke 3 kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel af konsortiet, som ejes af et foretagende i en kontraherende stat.

Artikel 14

Indkomst fra arbejde i ansættelsesforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 15, 17 og 18 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for arbejde i ansættelsesforhold kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført dér, kan det vederlag, som erhverves herfor, beskattes i denne anden stat.
2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for arbejde i ansættelsesforhold udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:
 - a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i enhver 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
 - b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og
 - c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller fly, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, beskattes i denne stat.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 3 kan indkomst, som erhverves fra et fast driftssted beliggende i Danmark af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) for arbejde i ansættelsesforhold om bord på et fly i international trafik, beskattes i Danmark.

Artikel 15

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelse i et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 16

Optrædende kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artikel 14 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner eller musiker, eller som sportsudøver ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne stat.

2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, der udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst uanset bestemmelserne i artikel 14 beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøvernes virksomhed udøves.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner eller som sportsudøver, kun beskattes i denne stat, hvis hans virksomhed er udøvet i den anden kontraherende stat inden for rammerne af et kulturelt eller sportsligt udvekslingsprogram, der er tiltrådt af begge stater.

Artikel 17

Pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger

1. Betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager efter den sociale sikringslovgivning i den anden kontraherende stat eller efter enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af denne anden stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, kan beskattes i denne anden stat.

2. Medmindre andet følger af bestemmelserne i stykke 1 i denne artikel og artikel 18, stykke 2, kan pensioner og andre lignende vederlag, der hidrører fra en kontraherende stat og udbetales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvad enten dette sker for tidligere tjenesteforhold eller ikke, kun beskattes i den anden kontraherende stat. Pensioner og andre lignende vederlag kan dog beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis:

- a) bidrag indbetalt af modtageren til pensionsordningen blev fradraget i modtagerens skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat efter denne stats lovgivning, eller
- b) bidrag indbetalt af en arbejdsgiver ikke udgjorde skattepligtig indkomst for modtageren i den førstnævnte kontraherende stat efter denne stats lovgivning.

3. Pensioner anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de betales af en pensionskasse eller en anden lignende institution, som udbyder pensionsordninger, som fysiske personer kan tilslutte sig med henblik på at sikre sig pensionsydelse, når en sådan pensionskasse eller anden lignende institution er oprettet og skattemæssigt godkendt i overensstemmelse med denne stats lovgivning.

4. Betalinger som nævnt i stykke 1 beskattes ikke i den kontraherende stat, hvor modtageren er hjemmehørende, hvis sådanne betalinger ville være fritaget for beskatning i den anden kontraherende stat efter denne stats lovgivning, hvis betalingen var sket til en person, som er hjemmehørende i denne stat.

Artikel 18

Offentligt hverv

- 1. a) Gage, løn og andre lignende vederlag, bortset fra pensioner, der udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf til en fysisk person for udførelse af hverv med karakter af myndighedsudøvelse for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
- b) Sådant gage, løn eller andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som:
 - i. er statsborger i denne stat eller
 - ii. ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.
- 2. a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
- b) Sådanne pensioner kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 14, 15, 16 og 17 finder anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag, og på pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf.

Artikel 19

Studerende

Beløb, som modtages med henblik på underhold, studium eller lignende uddannelse af en studerende eller lærling, der er eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, beskattes ikke i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 20

Professorer og forskere

1. En professor eller forsker, som i et tidsrum, som ikke overstiger 6 måneder, besøger en kontraherende stat med det formål at undervise eller drive forskning ved et universitet eller anden tilsvarende institution i denne stat, og som umiddelbart før dette besøg var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, beskattes ikke i den førstnævnte stat af vederlag for sådan undervisning eller forskning, forudsat at sådant vederlag beskattes i den anden kontraherende stat. Dette stykke finder kun anvendelse i et tidsrum, som ikke overstiger 6 måneder fra datoen for personens første besøg i en kontraherende stat med sådant formål og gælder ikke for personer, som er statsborgere i denne stat.
2. Bestemmelserne i denne artikel finder kun anvendelse på indkomst ved forskning, når personen udfører forskning i offentlighedens interesse og ikke hovedsageligt til fordel for private interesser.

Artikel 21

Anden indkomst

1. Indkomster, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.
2. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis modtageren, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.
3. Hvis en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver indkomst fra kilder i den anden kontraherende stat i form af gevinster fra lotterier, kryds- og tværsopgaver, væddeløb, herunder hestevæddeløb, kortspil og andre spil af enhver art eller hasard eller væddemål af en hvilken som helst form eller karakter, kan sådan indkomst uanset bestemmelserne i stykke 1 beskattes i denne anden stat.

Artikel 22

Formue

1. Formue bestående af fast ejendom som nævnt i artikel 6, som ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Formue bestående af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
3. Formue bestående af skibe og fly, som anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, og rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe og fly, kan kun beskattes i denne stat.
4. Al anden formue tilhørende en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat.

Artikel 23

Ophævelse af dobbeltbeskatning

Dobbeltbeskatning skal undgås på følgende måde:

1. I Danmark:

- a) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst eller ejer formue, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Armenien, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, nedsætte den pågældende persons indkomstskat eller formueskat med et beløb svarende til den skat, der er betalt i Armenien.
- b) Denne nedsættelse kan dog ikke overstige den del af indkomstkatten eller formueskatten, beregnet inden fradraget er givet, som kan henføres til den indkomst eller den formue, der kan beskattes i Armenien.
- c) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst eller ejer formue, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Armenien, kan Danmark medregne denne indkomst eller disse formuer i beskatningsgrundlaget, men skal nedsætte indkomstkatten eller formueskatten med den del af skatten, som kan henføres til indkomst, der hidrører fra Armenien, eller formue, som ejes i Armenien.

2. I Armenien:

- a) Hvis en person, der er hjemmehørende i Armenien, erhverver indkomst eller ejer formue, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Armenien,
 - (i) nedsætte den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Danmark,
 - (ii) nedsætte den pågældende persons formueskat med et beløb svarende til den formueskat, der er betalt i Danmark.

Denne nedsættelse kan dog ikke overstige den del af indkomstkatten eller formueskatten, beregnet inden fradraget er givet, som kan henføres til den indkomst henholdsvis til den formue, der kan beskattes i Danmark.

- b) Når indkomst, som erhverves af en person, som er hjemmehørende i Armenien, eller når formue, som ejes af en sådan person, er fritaget for beskatning i Danmark i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan Armenien tage hensyn til den skattefritagne indkomst eller formue ved beregningen af skatten af den resterende del af en sådan persons indkomst eller formue.

Artikel 24

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat kan ikke i den anden kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 finder denne bestemmelse også anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en eller begge de kontraherende stater.

2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke i nogen af de kontraherende stater undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet.
3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme form for virksomhed. Denne bestemmelse kan ikke fortolkes sådan, at den forpligter en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.
4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 6 eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, kan renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, fradrages ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.
5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan ikke i den førstnævnte stat undergives nogen beskatning og dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.
6. Uanset bestemmelserne i artikel 2 finder bestemmelserne i denne artikel anvendes på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 25

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler, der måtte være foreskrevet i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 24, stykke 1, for den kompetente myndighed, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst.
2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med denne overenskomst. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.
3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne overenskomst. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, der ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 26

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, som pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, i det omfang denne beskatning ikke strider med overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Enhver oplysning, som en kontraherende stat modtager i medfør af stykke 1, skal holdes hemmelig på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i medfør af denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, tvangsfuldbyrdelse, retsforfølgning eller afgørelse af klager med hensyn til de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsynet med førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende oplysningerne til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller retsafgørelser. Uanset det foran anførte kan oplysninger, som en kontraherende stat har modtaget, anvendes til andre formål, når disse oplysninger kan anvendes til sådanne andre formål i henhold til lovgivningen i begge stater og forudsat, at den kompetente myndighed i den stat, der giver oplysningerne, giver tilladelse hertil.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis,
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville være i strid med almene hensyn («ordre public»).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, skal den anden kontraherende stat bruge sine foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, selvom denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til egne skattemæssige formål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i stykke 3, men i intet tilfælde kan sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller en person, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

Artikel 27

Bistand ved inddrivelse af skatter

1. De kontraherende stater yder hinanden bistand ved inddrivelse af skattekrav. Denne bistand er ikke begrænset af artikel 1 og 2. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan ved gensidig aftale fastsætte nærmere regler for anvendelsen af denne artikel.
2. Udtrykket »skattekrav« betyder i denne artikel et skyldigt beløb vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, som pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, så længe sådan beskatning ikke er i strid med denne overenskomst eller med andet juridisk instrument, som de kontraherende stater er deltagere i, såvel som renter, administrative bøder og omkostninger i forbindelse med inddrivelse eller sikring af sådanne beløb.
3. Når en kontraherende stats skattekrav kan inddrives efter denne stats lovgivning, og den person, som skylder beløbet, ikke efter denne stats lovgivning kan gøre indsigelser mod inddrivelsen på dette tidspunkt, skal dette skattekrav på anmodning fra den kompetente myndighed i denne stat anerkendes af den anden stats kompetente myndighed med henblik på inddrivelse. Skattekravet skal inddrives af denne anden stat efter de bestemmelser, der efter denne anden stats lovgivning gælder for inddrivelse af skattekrav, som om det pågældende skattekrav var denne anden stats eget skattekrav.
4. Når en kontraherende stats skattekrav er af en sådan karakter, at denne stat efter sin lovgivning kan iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre inddrivelsen af kravet, skal dette skattekrav på anmodning af denne stats kompetente myndighed anerkendes af den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på iværksættelse af sådanne foranstaltninger. Denne anden stat skal iværksætte foranstaltninger med henblik på sikring af skattekravet efter bestemmelserne i denne anden stats lovgivning, som om det pågældende skattekrav var denne anden stats eget skattekrav, uanset om skattekravet på det tidspunkt, hvor foranstaltningerne iværksættes, ikke kan inddrives i den førstnævnte stat, og uanset om den person, som skylder beløbet, kan gøre indsigelser mod inddrivelsen.
5. Et skattekrav, som er anerkendt af en kontraherende stat efter stykke 3 eller 4, skal uanset bestemmelserne i stykke 3 og 4 ikke i denne stat undergives de tidsfrister eller gives nogen fortrinsstilling, som måtte gælde for et skattekrav efter denne stats lovgivning på grund af kravets karakter. Endvidere skal et skattekrav, som anerkendes af en kontraherende stat efter stykke 3 og 4, ikke i denne stat have nogen fortrinsstilling, som måtte gælde for dette skattekrav efter den anden kontraherende stats lovgivning.
6. Søgsmål med hensyn til eksistensen eller gyldigheden af en kontraherende stats skattekrav, eller med hensyn til beløbets størrelse, kan ikke indbringes for domstole eller administrative myndigheder i den anden kontraherende stat.
7. Hvis et skattekrav på et tidspunkt efter fremsættelse af en anmodning fra en kontraherende stat efter stykke 3 eller 4, og før den anden kontraherende stat har inddrevet og overført det pågældende skattekrav til den førstnævnte stat, ophører med at være
 - a) for så vidt angår en anmodning efter stykke 3, et skattekrav i den førstnævnte stat, som kan inddrives efter denne stats lovgivning, og hvor den person, som skylder beløbet, på dette tidspunkt efter lovgivningen i denne stat ikke kan gøre indsigelse mod inddrivelsen, eller
 - b) for så vidt angår en anmodning efter stykke 4, et skattekrav i den førstnævnte stat, hvor denne stat efter sin lovgivning kan iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre inddrivelsen, skal den kompetente myndighed i den førstnævnte stat straks underrette den kompetente myn-

dighed i den anden stat herom, og efter den anden stats valg skal den førstnævnte stat enten stille anmodningen i bero eller trække den tilbage.

8. Bestemmelserne i denne artikel kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

Artikel 28

Diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder

Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 29

Begrænsning af fordele

1. Indkomst, som hidrører fra en kontraherende stat, og som retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan uanset bestemmelserne i artikel 11 og 12 beskattes i den førstnævnte stat i overensstemmelse med intern lovgivning, hvis denne indkomst ikke er undergivet beskatning i den anden kontraherende stat eller er omfattet af lovgivning, som giver adgang til særlige begunstigelser for indkomst fra udenlandske kilder.

2. Indkomst anses for at være undergivet beskatning, når den behandles som skattepligtig indkomst af den pågældende jurisdiktion, og den ikke er fritaget for beskatning eller opnår fordel i form af fuld skattelempe eller beskatning til nulsats.

3. Indkomst anses for at være omfattet af lovgivning, som giver adgang til særlige begunstigelser for indkomst fra udenlandske kilder i den anden kontraherende stat, når denne stat giver adgang til særlige begunstigelser for sådan indkomst gennem nedsættelser af skattesatsen eller beskatningsgrundlaget eller ved en skattelempe, når dette ikke gælder for indkomst, som hidrører fra denne stat, og som retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i denne stat.

4. Uanset de øvrige bestemmelser i denne overenskomst skal der ikke gives fordele efter overenskomsten for indkomst, hvis det er rimeligt at fastslå under hensyn til alle relevante forhold og omstændigheder, at opnåelse af fordelen var et af de væsentligste formål i ethvert arrangement eller enhver transaktion, der direkte eller indirekte medførte fordelen, medmindre det godtgøres, at indrømmelsen af fordelen under disse omstændigheder ville være i overensstemmelse med indholdet af og formålet med de relevante bestemmelser i overenskomsten.

Artikel 30

Ikrafttræden

1. De kontraherende stater skal ad diplomatisk vej give hinanden underretning om, at de forfatningsmæssige betingelser for denne overenskomsts ikrafttræden er opfyldt.

2. Overenskomsten træder i kraft dagen efter modtagelsen af den sidste af de i stykke 1 omhandlede underretninger, og dens bestemmelser har virkning:

Artikel 31

Opsigelse

Denne overenskomst forbliver i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give meddelelse om opsigelsen mindst 6 måneder før udløbet af ethvert kalenderår efter 5 år fra overenskomstens ikrafttræden. I så fald ophører denne overenskomst med at have virkning:

- (i) med hensyn til skatter, der indeholdes ved kilden, på beløb, der skal betales på eller efter den 1. januar i det første kalenderår, der følger efter det, hvor meddelelse er givet, og
- (ii) med hensyn til andre skatter, for indkomstår, der begynder på eller efter den 1. januar i det første kalenderår, der følger efter det, hvor meddelelse er givet.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i København den 14. marts 2018 på dansk, armensk og engelsk, idet hver tekst har lige gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse med hensyn til fortolkningen skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Danmark

Karsten Lauritzen

For Republikken Armenien

Edward Nalbandian

PROTOKOL
til
Overenskomst
mellem
Kongeriget Danmark og Republikken Armenien
til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse
for så vidt angår indkomst- og formueskatter

På tidspunktet for undertegnelsen af Overenskomst mellem Kongeriget Danmark og Republikken Armenien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår skatter af indkomst og formue er undertegnede blevet enige om følgende bestemmelser, som skal udgøre en integreret del af overenskomsten:

1. Fortolkning af overenskomsten

Der er enighed om, at de bestemmelser i overenskomsten, som er udformet i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i OECD's modeloverenskomst (OECD Model Tax Convention on Income and Capital) generelt har den betydning, som kommer til udtryk i de OECD-kommentarer (OECD Commentary), der er knyttet hertil. Denne forståelse gælder ikke for så vidt angår

- a) hver af de kontraherende staters forbehold eller observationer til OECD-modellen eller dens kommentarer,
- b) afvigende fortolkninger, som de kompetente myndigheder måtte blive enige om efter overenskomstens ikrafttræden.

OECD-kommentaren – som denne måtte blive ændret fra tid til anden – udgør et fortolkningsbidrag i den forståelse, der er indeholdt i Wienerkonventionen af 23. maj 1969 om Traktatretten.

2. Skattemæssigt transparente enheder

I tilfælde hvor indkomst erhverves af eller gennem en person, som er skattemæssigt transparent efter en af de kontraherende staters lovgivning, skal sådan indkomst anses for at være erhvervet af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i det omfang, at indkomsten ved anvendelsen af denne stats skattelevgivning behandles som indkomst hos en hjemmehørende person.

3. For så vidt angår artikel 5, stykke 5

Der er enighed om, at udtrykket »udlevering« ikke omfatter en butik, hvorfra der foregår salg, og som er beliggende et sted, som er indrettet med henblik på udlevering af varer.

4. For så vidt angår artikel 7, stykke 3

Der er enighed om, at de udgifter, der gives fradrag for af en kontraherende stat, kun omfatter de udgifter, der er fradragsberettigede efter denne stats interne lovgivning.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i to eksemplarer i København den 14. marts 2018 på dansk, armensk og engelsk, idet hver tekst har lige gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse med hensyn til fortolkningen skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Danmark

Karsten Lauritzen

For Republikken Armenien

Edward Nalbandian